

De, most Te Urunk...

Köszöntés: „Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. Ha kerestek majd, megtaláltok engem, ha teljes szívből kutattok utánam. Megengedem majd, hogy megtaláljatok – így szól az Úr –, és jóra fordítom sorsotokat: összegyűjtelek titeket minden nép közül; mindenhonnan, ahová csak szétszórtalak – így szól az Úr –, és visszahozlak erre a helyre, ahonnan fogságba vitettelek titeket (Jer 29, 12-14).” Ámen.

Gyülekező ének: 480. dicséret 1-3. versei: „Ó, könyörgést meghallgató...”

Fennálló ének: 77. zsoltár 1. verse: „Az Istenhez az én szómat...”

Fő ének: 77. zsoltár: 2-8. versei: „Lelkem nagy bánatba esett...”

Köszöntés: „Történt, hogy amikor egyszer magában imádkozott, és csak a tanítványok voltak vele, megkérdezte tőlük: Kinek mond engem a sokaság? Ők így válaszoltak: Keresztelő Jánosnak, de némelyek Illésnek, némelyek pedig azt mondják, hogy valamelyik régi próféta támadt fel. Ő megkérdezte tőlük: Hát ti kinek mondotok engem? Péter így felelt: Az Isten Krisztusának. (Lk 9,18-20).” Ámen.

Lekció: Királyok II. könyve 19. fejezete 5-19 versei: *„Amikor Ezékiás király emberei megérkeztek Ézsaiáshoz, így szólt hozzájuk Ézsaiás: Mondjátok meg uratoknak: Így szól az Úr: Ne ijedj meg azoktól a szavaktól, amelyeket hallottál, amelyekkel az asszír király emberei káromoltak engem. Íme, én olyan lelket adok bele, hogy hírt hallva visszatérjen országába; saját országában pedig kard által ejtem el. A kincstárnok visszatért, de az asszír királyt már Libná ellen harcolva találta, mert meghallotta, hogy elvonult Lákísból. Az asszír király ugyanis azt hallotta, hogy Tirháká, Etiópia királya háborúba indult ellene. Ekkor ismét követeket küldött Ezékiáshoz ezzel az üzenettel: Mondjátok meg Ezékiásnak, Júda királyának: Ne engedd, hogy rászedjen téged Istened, akiben bízva azt gondolod, hogy nem kerül Jeruzsálem az asszír király kezébe! Hiszen te is hallottad, hogy mit műveltek Asszíria királyai a többi országban, kiirtva mindent. Te talán megmenekülhetsz? Megmentették-e más népek istenei azokat, akiket elődeim elpusztítottak: Gózánt és Háránt, Recefet és Eden fiait, akik Telasszárbán voltak? Hol van Hamát királya, Arpád királya és Szeфарvajim városának a királya meg Héna és Ivvá? Ezékiás átvette a levelet a követek kezéből, és elolvasta. Majd fölment az Úr házába, és kiterítette azt Ezékiás az Úr előtt. És így imádkozott Ezékiás az Úr előtt: Uram, Izráel Istene, aki a kerúbokon trónolsz! Egyedül te vagy a föld minden országának Istene, te alkottad az eget és a földet! Uram, fordulj hozzám figyelmesen, és hallgass meg! Uram, nyisd ki a*

szemedet, és láss! Halld meg Szanhérib beszédét, aki ideküldte ezt az embert, hogy gyalázza az élő Istent! Igaz, Uram, hogy Asszíria királyai elpusztították a pogány népeket és országaikat. Isteneiket tűzre vetették, mert azok nem is voltak istenek, hanem csak emberi kéz csinálmányai, fa és kő; ezért pusztíthatták el őket. De most te, Urunk, Istenünk, szabadíts meg bennünket az ő kezéből, hadd tudja meg a föld minden országa, hogy te vagy, Uram, az egyedüli Isten!"

Előima: Hálát adunk Neked, Istenünk, hogy megérintesz bennünket a közös éneklés, az igeolvasás és a mély imádság ajándékában. Köszönjük felfoghatatlan kegyelmedet, amely körülölel bennünket házad csendjében, és a szabadulás örömét adja meg nekünk. Menyei Atyánk, megállunk Előtted, és megvalljuk: sokszor eltékozoljuk ajándékaidat. Nem figyelünk az útra, amelyet kijelöltél számunkra; elhagyjuk azokat, akiket mellénk adtál; másfelé irányítjuk lépteinket, és saját elképzeléseink szerint formáljuk kapcsolatainkat. Békétlenek, fáradtak, kifacsartak és szétesettek vagyunk. Könyörülj rajtunk, és tisztíts meg bennünket! Kérünk, Urunk: rakd össze most elhamvadott életünk maradványait! Szentlelked fuvallata vesse szívünkbe a teljes valóságot, amely Igédben írva van. Taníts minket imádkozni, vezess el a bűnbánat mélységébe, hogy kipróbált, rád figyelő emberekké formálódjunk. Emelj fel szent karoddal, ápolj bennünket, mint törekeny madarakat, és adj szabadulást Jézus Krisztus által, Aki meghurcoltan, kigúnyoltan megállt ott, ahol nekünk volt kimérve az ítélet. Kérünk, add, Urunk, hogy a Te Igéd legyen világosság utunkon, fény életünkben, igaz szó ajkunkon ebben az órában. Tetteinkben valósuljon meg szereteted és hűséged; szavaink hordozzanak értéket és életet; segítségünk legyen erőforrás mások számára. Irgalmad drága bizonyítéka életünkben, hogy Fiad által Te mindörökké társunk, testvérünk és mindekori Urunk vagy. Őáltala, Őbenne fogadj el bennünket és taníts. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 480. dicséret 4. dicséret: „Ha templomban megjelenek...”

Textus: Királyok II. könyve 19. fejezete 4. verse:

„Imádkozz a még meglevő maradékért!”

Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézusban!

A lelki testvér, Isten embere, Ézsaiás próféta olyan tanácsot ad, amely nem parancs, hanem útmutatás: hogyan maradjunk meg az élő Isten mellett. Ézsaiás próféta és Ezékiás király kapcsolata különösen értékes. Együtt, a nagy nyomorúság idején kimondják: **kérni nem szégyen.** Nem arról beszélgetnek, milyen időket élnek, nem arról társalognak, hogyan alakítsák Izráel új stratégiáját.

Most már csak **egyetlen** stratégia maradt: **imádkozni**. Nem egymás között dobják fel a témát, hanem Isten felé szólnak erőteljesen és célirányosan: „**Tartsd meg, Urunk, a gyülekezetet! Őrizd meg néped hűségesek maradványát!**” Drága Testvérem az Úr Jézus Krisztusban! A mi Urunk lételeme volt az imádkozás. Magányosan a hegyen vagy épp tanítványai társaságában, de mindig összekulcsolt kézzel, magasban emelt kezekkel látjuk Őt. Imádkozni. Bemosakodni. Megalázkodni. Meghajolni. Tiszta kezeket emelni az Úr felé harag és kételkedés nélkül. (ld. ITim 2,8) A krízisben megtalálni a legnagyobb és egyetlen igazi erőforrást: megállni és Isten teljes jelenlétében lenni.

A tanács nélkülözhetetlen: **Imádkozz a még meglévő maradványért**. A maradvány – kevés. A háziasszonynak kevés az ebédhez, nem elegendő. Az asztalos számára a maradvány faanyag már szinte hulladék. A maradvány pénz nem befektetésre való a család szempontjából. Mi emberek, **lekicsinyeljük a maradványt. Nem tartjuk fontosnak. Kevés**. De **kik** alkotják a maradványt **Izráelben**? Azok, akikért a királynak imádkoznia kell: **az Isten szerinti népet**. Nem a többség, nem a hangadók. A vajúdné azon része, amely **nem hajolt meg Baal előtt**. Az Ő erejük Istentől van, nem a saját értelmétől, képességétől és hűségétől függ ez a nép. Önmagában semmije sincs. **A maradvány forrása maga az Úr**. És ezt az utolsó mentővonalat, erős kősziklát, gyalázza az ellenség. Szanhérib olyan eszközt vet be, amely gyengíti a hitet és elbizonytalanítja a keveset is. A maradvány igaz Segítőjét gúnyolja. Nem csoda, hogy mindenki reszket, mint a hidegben megbújó madárka. Nem csoda, hogy fél és nem tudja, kinek higgyen. Nem csoda, hogy szégyelli hovatartozását, nem helyesen méri fel helyzetét. Drága Testvérem! „**Ne szégyelld Uradat Istenedet!**” Ne félj az ellenségtől, hanem fordulj még jobban Őhöz, Aki eddig is megtartott. **Imádkozz, mert Ő megsegít**. Imádkozz beteg és hitben labilis gyermekedért, amikor mások kérdezik: „Hol van a te Istened?” Imádkozz eltévedt férjedért, feleségedért, amikor más arra hív, tagadd meg Őt és halj meg. Imádkozz a gyülekezetért, amikor úgy látod, hogy szétszéled mindenki.

Imádkozz a még meglévő maradékért! Ezékiás király pedig meghallgatja a tanácsot. Nem nagyokkal vetélkedik, nem elsőbbségért harcol, hanem **megvallja kicsoda az ő Istene.** A földi harcokból a menny felé emelkedik. Felmegy a templomba, belép az Úr közösségébe, és mindent kizár. Elzárja a világ csapját, és ott találja magát, ahol az élő kútffó ömlik rá és mindig is lennie kellett volna. Megtapasztalja, hogy sohasem késő. Drága Testvérem! **Imádkozz, mert nem késő.** Imádkozz, mert Istennél van a megoldás. Imádkozz, mert van remény. Imádkozz Jézus keresztye alatt, ahol a gúny és gyalázat Őt érte, Aki neked életet szerzet. Isten minden tanítványa életében megengedi a bizonytalanság idejét, de csak azért, hogy még jobban kapaszkodjon Őbelé, még erősebb legyen a hite, még határozottabban vallja: **„Nem szégyellem az evangéliumot.”** (Róm 1,16-17)

Ezékiás imája a megszólítás erejében testesül meg. „Seregek Ura...”, pedig annyi sereg veszi körül: Asszíria, Egyiptom, Izrael, és mégis. A király nem őket látja, hanem a **Seregek Urát.** A nagy sereget, amely a megváltottak énekét énekli és egyedül Jézus szavára hallgat. Őket Krisztus irányítja. **„Izrael Istene...”** – a választott nép Ura, Aki trónol, uralkodik, gondot visel és újjáteremt. Ezékiás király megnyílt szemért és halló fülért könyörög ott a menny honában. Kizárja a világ zaját; már nem a hódítókról, nem a gúnyolódókról beszél, hanem bizonyossággal vall a trónoló Úrról. **Ki uralkodik a te életed felett?** Ki látja szíved legmélyét? Isten nem homályos látással érkezik, neki nem kell eltávolítani a szürke és a zöld hályogot a szeméről. Az Ő füle nincs tele fülsárral. **Lát és hall mindent.** Amikor imádkozol, nem Isten figyel rád jobban, **te kerülhetsz az Ő jelenlétébe, erőterébe.** Az imádság által látod meg, hogyan lát téged az Úr. Kevésnek, maradéknak, de Általa értékesnek és becsesnek.

A mustármagnyi hit csírája pedig egyetlen szó: „De...” Ezékiás imádságában megszületik ez a kicsi, előre vivő útmutatás, de hatalmas kijelentés: **„De most, te Urunk, Istenünk...”** Itt sarjad a mustármagnyi hit. Itt kezdődik minden igazi csoda. Péter tanítvány első ráhagyatkozás Jézusra így hangzott: **„De a te szavadra**

mégis kivetem a hálót.” (Lk 5,5) Pál apostol csodás bizonyágtétele a Római birodalom szívében élő keresztyének számára így hangzott: „**De** mindezekben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket.” (Róm 8,37) Dániel próféta pedig ezt így mondta ki az akkori világ ura előtt: „**De** ha nem tenné is tudd meg, ó, király, hogy mi a te isteneidet nem tiszteljük, és nem hódolunk az aranszobor előtt, amelyet felállítottál!” (Dán 3,18) Jézus is így erősíti a hitet. A kereszten elmondott imádságai mind erről szólnak: **Isten nagyobb mindennél. A mi életünknel, a mi szívünknel, a mi testünknel.** Megalázzák, de Ő megbocsát. Halálra ítélik, de Ő életet ad. Három napig sírban van, majd feltámad, és így köszönti a maradékot: „Békesség néktek!” Negyven nap után felhő takarja el szemük elől, de lelki szemeikkel az új Vigasztaló és Pártfogó által látják Jézust és érzik hatalmát, mert Ő küld népének mindig társakat, testvéreket, akik által szól az Ige, hangzik az üzenet: Imádkozz. A maradék így tér meg Urához. A maradék így növekszik Ura által. A maradék így viszi tovább az evangéliumot egészen addig, amíg meg nem hódol a Valóságos igaz Jó trónja előtt. A keresztyénség soha nem a nagy emberektől terjedt, hanem a hatalmas Isten végakarata nyomán, aki formálta az emberek szívét és leborulásra készítette a királyt, prófétát, a bírát, a véneket a testi és a lelki Izráel életében. A hit ajándék: van, aki elfogadja, van, aki elutasítja. Isten adja, és Ő adja mindenkinek másképp.

Imádkozz, drága testvérem, mert Isten vezet. Ezékiás ma a népért imádkozik, holnap saját életéért fog. Sosem tudjuk, mikor kinek van a legnagyobb szüksége imáinkra – nekünk vagy éppen másnak. De Isten felvilágosít. Elküldi a lelki testvért. Útbaigazít. Megmutatja az utat. A krízist csak Ő tudja leküzdeni. Ő vette magára minden bűnünket. Ő szabadított meg. Ő váltott meg. **Ha félsz élni, imádkozz Jézus Krisztus nevében. Ha félsz létezni, imádkozz az Úr Jézus Krisztus által.** Ne egyensúlyozz, mert a mérleg ki fog billenni, hanem hallgass Krisztusra: „Legyen hitetek Istenben!” (Mk 11,22-23) **Nagyobb van itt Jónásnál és Mózesnél.** Nagyobb van itt minden imádkozó prófétánál és királynál: **Jézus**

Krisztus, Aki Úr az Atya Isten dicsőségére (ld. Fil 2,11), Aki érted is imádkozott, és elmondta azt az egyetlen fohászt, amelyet ma te is kimondhatsz közösségedért, családodért: „**De te, most Urunk...**” és így a lehetetlen valóság lehet az **életemben. Ámen.**

Utóima: „Így szólt az Úr igéje Jeremiáshoz: Én vagyok az Úr, minden élőknek az Istene. Van-e számomra lehetetlen.” (Jer 32,-26-27)

„Amikor visszament a tanítványokhoz, alva találta őket, és így szólt Péterhez: Nem tudtatok egy órát sem virrasztani velem? Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlen.” (Mt 26,40-41)

„Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt, oltalmazom, mert ismeri nevemet. Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt. Megelégitem hosszú élettel, gyönyörködhet szabadításomban.” (Zsolt 91,14-16)

„Történt egyszer, hogy valahol imádkozott, és mikor befejezte, így szólt hozzá egyik tanítványa: Uram, taníts minket imádkozni, ahogy János is tanította a tanítványait.” (Lk 11,1)

„Minden imádságotokban és könyörgéseitekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által, és legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve valamennyi szentért;...” (Ef 6,18)

„Jó az Úr azokhoz, akik benne reménykednek, akik hozzá folyamodnak. Jó csendben várni az Úr szabadítására.” (JerSir 3,25-26)

„Hiszen annyira szeretsz engem, hogy a sír mélyéből is kimentettél. [...] mert te, Uram, megsegítesz és megvigasztalsz engem.” (Zsolt 86,13.17b)

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat (IIKor 9,6).”

Áldás: „...szüntelenül imádkozzatok, ... (IThessz 5,17).” Ámen.

Záró ének: 194. dicséret: „Tartsd meg e gyülekezetnek...”